

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

3.Bf.146/2025/12. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2025. november 6. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt terhelt ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2025. március 18. napján kelt 15.B.69/2023/63. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapítja meg.

A vádlott a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

A vádlott anyja neve helyesen tanú3.

A vádlott lakcíme cím17., tényleges tartózkodási helye cím18

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2025. március 18. napján kihirdetett 15.B.69/2023/63. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat kábítószer-kereskedelem büntettének kísérlete [Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulat (3) bekezdés] miatt 5 év – fegyház fokozatú – szabadságvesztés büntetésre, 200 napi tétel 3000 forint egy napi tétel összegű, mindösszesen 600.000 forint pénzbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének a kitöltését

követő napban határozta meg. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész súlyosításért, a szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartamának a felemelése végett, míg a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.332/2025/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a bejelentett védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak, azt a Be. 598. § (2) bekezdésének második fordulata alapján tanácsulésen elbírálhatónak látta. Bejelentette, hogy nyilvános ülés kitűzése esetén azon nem kíván részt venni.

[4] A Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjára és a Be. 590. § (3) és (5) bekezdéseire utalással megjegyezte, hogy az ügyben korlátozott felülbírálatnak van helye. A fellebbviteli eljárásban a másodfokú bíróságnak a törvényszék által megállapított tényállásra kell alapítania határozatát.

[5] Hivatkozott arra, hogy a rögzített tényállás alapján a törvényszék helytállóan következtetett a vádlott bűnösségére, a cselekmény jogi minősítése is törvényes, az az anyagi jogszabályoknak megfelelő.

[6] A bűnösségi körülmények között kérte értékelni, hogy a vádlott különösen jelentős mértékű, hatóanyag tartalmú kábítószerrel juttatott forgalomba hozatali céllal Magyarországra, illetve a terjesztői típusú kábítószeres bűncselekmények hazai elszaporodottságát.

[7] Kifejtette, hogy helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság, hogy a törvénnyel első ízben összeütközésbe került, de életfogytig tartó szabadságvesztéssel is fenyegetett büntetett elkövető vádlottal szemben fegyház fokozatú szabadságvesztést, pénzbüntetést és közügyektől eltiltást kell kiszabnia, azonban a pénzbüntetés kivételével azok mértéke nem megfelelő, így a büntetés nem szolgálja megfelelően a büntetési célokat, a középértékhez jobban közelítő szabadságvesztés büntetés és ehhez igazodó tartamú mellékbüntetés kiszabása indokolt.

[8] Az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket megalapozottnak és törvényesnek tartotta.

[9] A leírtakra tekintettel indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, szabjon ki súlyosabb szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltást, egyebekben a Fővárosi Törvényszék ítéletét hagyja helyben.

[10] A védő a fellebbezése írásbeli indokolásában a bejelentett jogorvoslati kérelmet fenntartotta. A törvényszék által is értékelt enyhítő körülményeken kívül kérte figyelembe venni a vádlott súlyos, őt a tárgyaláson való személyes megjelenésben is akadályozó betegségét. Az enyhítő körülmények túlsúlyára és arra tekintettel, hogy a vádlott személyében egy olyan fiatalemberrel van szó, aki első ízben került összeütközésbe a törvénnyel, úgy találta, hogy az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott, a büntetési tételkeret minimumában meghatározott szabadságvesztés büntetés is elegendő a büntetési célok eléréséhez.

[11] Indítványozta továbbá, hogy a vádlott az egészségi állapotára figyelemmel a szabadságvesztés büntetést börtön fokozatban tölthesse le.

[12] A másodfokú bíróság az ügyben a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tűzött ki, melyen a fellebbviteli főügyészség képviselője az előzetes nyilatkozatával egyező módon nem vett részt.

[13] A nyilvános ülésen a védő a bejelentett fellebbezését továbbra is fenntartotta. Azt annyiban egészítette ki, hogy további időmúlás állapítható meg az ügyben, mert az

elsőfokú ítélet meghozatala óta is viszonylag jelentősebb idő, nagyjából 8 hónap telt el, mely szintén nem róható fel a vádlottnak. Hivatkozott arra is, hogy a másodfokú bíróság is betekintést nyerhetett a védence mindennapjaiba, remélhetőleg kiviláglott, hogy egy törvénytisztelő, a bűncselekményeket messze elkerülő, az egészségéért küzdő emberről van szó. Továbbra is hangsúlyozottan kérte értékelni a vádlott egészségi állapotát, amire a közvetlenség alapján most az ítéltábla is sokkal mélyebb rálátással bír, védence sajnos benne él ebben a betegségkörben. Általa sem vitatottan súlyosító körülmény, hogy többfajta kábítószerre elkövetett cselekményről van szó, ugyanakkor arra hívta fel a figyelmet, hogy a védence terhére rótt bűncselekmény tárgyát nem az egészségre különösen veszélyes kábítószeres, hanem úgynevezett partidrogok képezték.

[14] A vádlott a személyi körülményei körében az elsőfokú ítéletben rögzítettekhez képest előadta, hogy tartozásának az összege 1.800 euró, melyet elkezdett a jelenlegi jövedelmi helyzetének megfelelően havi 50 euróval törleszteni. Jelenleg is kórházi kezelés alatt áll Törökországban, a combcsontjaiban lévő csavarok műtéti eltávolítására várva, mely beavatkozás a csavarok bentléte miatti bénulás magas kockázata miatt szükséges. A műtét végrehajtását nehezíti ketoacidózisa és a 2-es típusú cukorbetegsége, melyre gyógyszert szed, és a nagyfokú elhízása, jelenleg 148 kilogramm testsúlyú. E probléma kezelésére fogyaszto gyógyszereket kap, ahhoz, hogy a műtét elvégezhető legyen, további 50-60 kilogrammot kellene fogynia.

[15] A vádlott az ügy érdemében és az utolsó szó jogán elmondta, hogy a terhére rótt bűncselekmény elkövetését mélységesen megbánta, ráment az egészsége és az egész élete. Hibázott, naiv volt, rossz döntést hozott. Fiatalon nem mérte fel az ügy súlyát. Kérte, hogy legyen tekintettel a bíróság arra, hogy a társadalom hasznos tagjaként vissza szeretne térni az életbe.

[16] A védelmi fellebbezéseket az ítéltábla az enyhítést érintően alaposnak látta, az alábbiak szerint, a súlyosítást célzó ügyészi jogorvoslati kérelmet nem osztotta.

[17] Miután az ítélettel szemben az ügyészség, valamint a vádlott és védője jelentett be fellebbezést, mégpedig a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján, súlyosítás, illetve az ellentétes oldalon a büntetés enyhítése érdekében, ezért a másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdés alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálhatta felül.

[18] A Be. 590. § (5) bekezdése alapján azonban az ítéltáblának a korlátozott felülbírálat körében is vizsgálnia kellett azt, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során történt-e a Be. 607. § (1) és 608. § (1) bekezdésében, illetve a Be. 609.§-ában írt – az érdemi felülbírálat akadályát képező – hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértés, a megállapított tényállás mellett a bűnösségre vont következtetés okszerű-e, és a bűncselekmény minősítése megfelel-e az anyagi jogszabályoknak.

[19] A Be. 590. § (7) bekezdése alapján az ítéltábla mindezek mellett hivatalból felülbírálta a Be. 671. §-a szerinti egyszerűsített felülvizsgálat alapját képező – a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra, a lefoglalt dologra és a bűnügyi költségére vonatkozó – ítéleti rendelkezéseket.

[20] Az eljárási szabályok vizsgálata során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta. Sem a Be. 607. § (1) és 608. § (1) bekezdésében meghatározott, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező, sem a Be. 609. § (1) bekezdés alapján hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértést nem valósított meg, ilyenre a felek sem hivatkoztak.

[21] A korlátozott felülbírálat keretében a másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[22] A Be. 561. § (3) bekezdése azonban a b) és c) pontban külön nevesíti a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket és a bíróság által megállapított tényállást, ennek következtében a személyi rész nem a tényállás része, így korlátozott felülbírálat esetén sincs akadálya a másodfokú eljárásban a kiegészítésének, illetve helyesbítésének.

[23] Erre tekintettel az ítéltábla a vádlott személyi körülményeire vonatkozó adatokat akként pontosítja és azzal egészíti ki a nyilvános ülésen tett vádlotti nyilatkozat alapján, hogy az őt terhelő tartozás összege 1.800 euró, amit a jelenlegi jövedelmi helyzetének megfelelően havi 50 euróval törleszt. Jelenleg is kórházi kezelés alatt áll Törökországban, a combcsontjaiban lévő csavarok műtéti eltávolítására várva, mely beavatkozás a csavarok bentléte miatti bénulás magas kockázata miatt szükséges. A műtét végrehajtását nehezíti ketoacidózisa, továbbá a 2-es típusú cukorbetegsége, melyre gyógyszer szed, és a nagyfokú elhízása, jelenleg 148 kilogramm testsúlyú. E probléma kezelésére fogyasztó gyógyszereket kap, a műtét elvégzéséhez még 50-60 kilogrammot kellene fogynia.

[24] A bűnügyi nyilvántartás adatai alapján a vádlottal szemben nincs más eljárás folyamatban, a tagállami ítéletek nyilvántartásában nem szerepel.

[25] A Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában meghatározott okból bejelentett fellebbezésre tekintettel az elsőfokú bíróság határozatának írásba foglalásakor helytállóan a Be. 562. § (2) bekezdés és 564. § (4) bekezdése szerinti részleges indokolás szabályait alkalmazta.

[26] Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére. A vádlott terhén megállapított egészséget veszélyeztető bűncselekmény minősítése mindenben megfelel az anyagi jog szabályainak. A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy a lefoglalt kábítószereszerk beszerzése kétségtelenül megtörtént, azonban azok a forgalomba ténylegesen nem kerültek be. A kábítószereszerk mennyiségéből és többféleségéből, a szállítás módjából és annak megszervezéséből ugyanakkor arra is egyértelmű következtetést lehetett levonni, hogy a kábítószereszerk megszerzése és az országba történő bejuttatása azok Magyarországon történő forgalomba hozatalát célozta. A cselekmény nem cáfolhatóan alkalmi jellege mellett – miután a kereskedéssel elkövetés megállapításához szükséges folyamatos, rendszeres, ismétlődő adásvételekre, illetve azok bonyolításának szándékára, továbbá azok révén a haszonszerzésre törekvésre adat nem merült fel – helytállóan minősítette az elsőfokú bíróság a vádlott cselekményét a Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő, forgalomba hozatallal elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének, mely a kábítószer tényleges továbbadásának hiányában kísérleti szakban rekedt.

[27] A Btk. 79. §-a értelmében a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A Btk. 80. § (1) bekezdése szerint a büntetést a büntető törvényben meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[28] Ahogyan a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. számú BK vélemény is rögzíti, a bíróság által megállapított minősítéshez kapcsolódó büntetési tételkeret – figyelembe véve a Btk. Általános Része rendelkezéseit is – a büntetést meghatározó alapvető tényező. Ez jelöli ki azokat a határokat, amelyek között a súlyosító és

enyhítő – összefoglalóan a büntetést befolyásoló – körülmények a büntetést alakíthatják. Ezeket tehát nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva, egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni, és a határozatban megindokolni. Nem a számuk, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál. Az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség foka, valamint a további enyhítő és súlyosító körülmények együttes értékelése mellett kell megválasztani a vádlottal szemben az adott ügyben a büntetési célok elérését leginkább biztosító joghátrányt.

[29] A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a büntetéskiszabási körülményeket az elsőfokú bíróság nem tárta fel teljeskörűen. Az általa megjelölteken kívül a vádlott javára kellett figyelembe venni a fentebb idézett betegségeit, melyek a mindennapi életét jelentősen megnehezítik, valamint az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a másodfokú döntés meghozataláig eltelt időt is, mely a vádlottnak nem róható fel, ezen túlmenően pedig a másodfokú eljárásban tanúsított őszinte megbánását is.

[30] A vádlott büntetlen előélete helyett helyesen a fiatal felnőttkorát kellett értékelni az enyhítő körülmények körében, hiszen a terhére rótt bűncselekmény idején a huszadik életévét sem töltött be. A kísérleti szakban maradás pedig kétségtelenül a vádlott javára szól, azonban annak súlyát csökkenti, hogy a kábítószer piacra kerülése a szállítmány véletlen felfedezésének köszönhetően maradt el, ugyanakkor nem hagyható figyelmen kívül, hogy felfedezésére, még a belföldi betárolás és az átadás megkezdése előtt, a kábítószer országba érkezését követően szinte nyomban sor került.

[31] Ugyanakkor további súlyosító körülmény, hogy a lefoglalt kábítószer mennyisége a minősítést megalapozó jelentős mennyiség alsó határát mintegy negyvenszeresen haladta meg, ahogyan nem hagyható figyelmen kívül a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elszaporodottsága sem. A KSH által közzétett regisztrált bűncselekmények statisztikai adatai alapján ugyanis a kábítószeres bűncselekmények száma a 2009. (4828) és 2024. (7254) közötti időszakban szinte folyamatosan emelkedett. A jelen eljárás tárgyát képező elkövetési időszakban 7113 volt.

[32] A vádlott terhén megállapított bűncselekmény büntetési tétele öt évtől húsz évig vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, melyre figyelemmel helyesen állapította meg a törvényszék, hogy a Btk. 80. § (2) bekezdése szerint az irányadó büntetési tétel középmértéke 12 év 6 hónap. A törvényszék a szabadságvesztés büntetést ettől lefelé eltérően, a törvényi minimumban 5 év tartamban állapította meg, mellyel a másodfokú bíróság is egyetértett.

[33] Bár kétségtelen, hogy a vádlott által elkövetett bűncselekmény nagy tárgyi súlyú és a lefoglalt kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határának negyvenszerese, ugyanakkor nem lehet figyelmen kívül hagyni azon körülményt, hogy a vádlott a cselekmény elkövetésekor még a 20. életévét sem töltötte be. A fentebb megjelölt további, a vádlott javára szolgáló körülmények mellett a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a törvénnyel életében először összeütközésbe került, megbánást tanúsító fiatal felnőtt esetében a törvény teljes szigorának alkalmazása nem indokolt, a vele szemben kiszabott büntetésnek azt is céloznia kell, hogy a társadalom hasznos tagjává váljon. A cselekmény elkövetése óta több mint öt év telt, a vádlott ellen más büntetőeljárás időközben nem indult. E tény a cselekmény alkalmi jellegét, a megbánásra vonatkozó terhelti nyilatkozatot és a törvénytisztelő életvitel folytatására irányuló szándékot igazolni látszik. Mindezeket a körülményeket és a vádlott életét jelentősen megnehezítő, tartós kórházi kezelést igénylő betegségeit is mérlegelve, a másodfokú bíróság arra az álláspontra jutott, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartama megfelelően szolgálja a büntetési célokat, annak sem további enyhítésére, sem súlyosítására nem látott alapot.

[34] A törvényszék a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát törvényesen állapította meg fegyház fokozatban, az ítéltábla azonban a vádlott meglévő betegségeire figyelemmel, a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján lehetőséget látott e körülményeket méltányolva a törvény által előírt fokozatnál eggyel enyhébb fokozat alkalmazására, azt börtönben állapítva meg.

[35] A szabadságvesztés tartamához igazodóan a kiszabott mellékbüntetés, a közügyektől eltiltás tartama is helytálló, azzal azonos tartamban, annak törvényi feltételei kétségtelenül fennállnak és az szükséges is a vádlottal szemben.

[36] A pénzbüntetés kiszabása is törvényes volt, annak meghatározása során az elsőfokú bíróság figyelemmel volt mind a cselekmény tárgyi súlyára, mind a vádlott vagyoni, jövedelmi viszonyaira.

[37] Az elsőfokú bíróság a Btk. 38. § (2) bekezdése alapján az általános szabály szerint úgy rendelkezett, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. A másodfokú bíróság a vádlott fentebb írt személyi körülményei alapján, a Btk. 38. § (3) bekezdésének alapulvételével úgy határozott, figyelemmel arra is, hogy a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés az öt évet nem haladta meg, hogy a büntetés fele részének a letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

[38] Az elsőfokú ítélet egyszerűsített felülvizsgálatra tartozó egyéb rendelkezései, így a lefoglalt dologra és a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezései kivétel nélkül törvényesek voltak, azok helyesbítésre nem szorultak.

[39] Az ítéltábla a fenti indokokra figyelemmel a Be. 599. § (1) bekezdése szerint nyilvános ülésen eljárva, a Be. 606. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[40] Az ítélet rendelkező részében megjelöltek szerint az ítéltábla pontosította a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott adatokat, így a Be. 184. § (2) bekezdés c) pontja szerint az anyja nevét, illetve az f) pontja értelmében a vádlott lakcímét és tényleges tartózkodási helyét.

[41] A másodfokú bíróság végzése elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2025. november 6.

dr. Szalai Géza
a tanács elnöke

dr. Bíró Emese
előadó bíró

dr. Szabó Ágnes Petra
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2025. március 18. napján kelt 15.B.69/2023/63. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.146/2025/13. számú végzésével 2025. november 6. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. november 6.

dr. Szalai Géza
a tanács elnöke